

LA ESPECIALIDAD EN UNA DIFÍCIL ENCRUCIJADA

La puesta en marcha de Escuelas de la especialidad en Medicina de la Educación Física y el Deporte, que así rezan sus titulaciones, abrió en general unas expectativas ilusionadas tanto para los que desde hace años gozábamos del privilegio de estar en posesión de aquellas, como y sobre todo, para los que trabajando, también durante años, en esta área profesional, no habían podido obtenerlas. Se daba una situación paradójica y es de que pese a estar reconocido el título de la especialidad, no existía la estructura docente para impartir los estudios de la misma.

Desbloqueada al fin tan anómala situación, se inició el primer curso en las Escuelas de Barcelona, Madrid y Oviedo (respeto el orden alfabético), en el que prácticamente entraron la casi totalidad de los médicos que venían trabajando en el campo del deporte, ya que el currículum tuvo en aquella ocasión especial significado, pero con una clara discriminación geográfica por razones obvias.

Esta situación ya provocó en su día, y sigue provocando, una evidente desigualdad de oportunidades, que creo difícil sea solucionada si se siguen los mismos criterios que hasta ahora vienen imponiéndose.

Con posterioridad, el ingreso en las Escuelas ha sufrido importantes modificaciones que creo afectarán de forma negativa el espíritu para el que fueron creadas. Una entrada común con el resto de especialidades a través del MIR, no puede por menos de ir en perjuicio de una especialidad escasamente conocida y por tanto poco valorada, de carácter pluridisciplinario, extra-hospitalaria y, como remate final de todo ello, no remunerada sino por el contrario con fuerte impacto sobre las economías de los aspirantes.

Por último, y entiendo es el punto más conflictivo, creo no se ha meditado suficientemente el número de especialistas que el deporte precisa, no se han aclarado las futuras competencias de los mismos, ni existe legislación alguna sobre el marco en que deben desarrollarse éstas. En fin, no se ha hecho un "estudio de mercado" y esto es peligroso para el futuro profesional de los especialistas que cada año vayan saliendo de las Escuelas.

Desearía que este breve comentario, que lógicamente habría de dar pie a un estudio profundo y extenso del tema, se interpretara con la única intención con que ha sido escrito: el deseo de que nuestra especialidad encuentre el camino mejor y tenga un futuro esperanzador.

J.G.

L'ESPECIALITAT EN UNA SITUACIÓ DIFÍCIL

La posada en marxa d'Escoles de l'especialitat en Medicina de l'Educació Física i l'Esport, tal com diuen les seves titulacions, va obrir en general unes expectatives il·lusionades per als que des de fa anys gaudíem del privilegi d'estar-ne en possessió i sobretot per als que, tot i estar treballant en aquesta àrea professional durant anys, no havien pogut obtenir-les.

Es produïa una situació paradògica degut a què, tot i que el títol de l'especialitat era reconegut, no existia l'estructura docent per a impartir-ne els estudis.

Desbloquejada al fi una situació tan anòmala, es va iniciar el primer curs a les Escoles de Barcelona, Madrid i Oviedo, (respecto l'ordre alfabètic), en el qual van entrar pràcticament la totalitat dels metges que ja treballen en el camp de l'esport, ja que el currículum va tenir en aquella ocasió especial significat, però amb una clara discriminació geogràfica per raons òbvies.

Aquesta situació ja va provocar, i segueix provocant, una desigualtat d'oportunitats evident, que crec difícil que sigui solucionada si se segueixen els mateixos criteris que s'imposen fins ara.

Amb posterioritat, l'ingrés a les Escoles ha sofert modificacions importants que crec que afectaran de forma negativa l'esperit per al que foren creades. Una entrada comuna amb la resta d'especialitats a través del MIR, no pot fer altra cosa que anar en perjudici d'una especialitat coneguda escassament i, per tant, poc valorada, de caràcter pluridisciplinari, extra-hospitalària i, a més a més, no remunerada sinó tot el contrari amb fort impacte sobre les economies dels aspirants.

Per últim, i considero que és el punt més conflictiu, crec que no s'ha meditat prou el nombre d'especialistes que necessita l'esport, no s'han aclarit les futures competències d'ells, ni existeix cap legislació sobre el marc en què s'han de desenvolupar aquestes competències. Per fi, no s'ha fet un "estudi de mercat" i això és perillós per al futur professional dels especialistes que cada any sortiran de les Escoles.

Desitjaria que aquest breu comentari, que lògicament hauria de donar peu a un estudi profund i extens del tema, s'interpretés amb l'única intenció amb la que s'ha escrit: el desig que la nostra especialitat trobi el camí millor i tingui un futur esperançador.

J.G.

